

Parochie 1
 In de pen 6
 Klapstoel 8
 Spiritualiteit 9
 Buitenland 10
 Samenleving 11
 Dossier 12
 Varia 14
 Op·tocht 16
 Mensen 17
 Bisdom 18
 Erfgoed 20

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER**

Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be
Hoofredacteur
 Bert Claerhout
Eindredacteur
 Peter Goirdts
Redacteurs
 Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters
Redactiesecretariaat & Optocht
 Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen
 Persdienst Bisdom Antwerpen
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30 (van maandag tot
 woensdagmiddag)
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@
 kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge
 tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdom.brugge@
 kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt

Persdienst Bisdom Hasselt
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 58
 fax 011 28 84 78
 persdienst@bisdomhasselt.be
Diocesane redactie Mechelen-Brussel
 Pers- en informatiedienst
 Wollemarkt 15
 2800 Mechelen
 tel. 015 21 65 01
 fax 015 20 94 85
 aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@treviplus.be
 www.treviplus.be

DIENST PAROCHEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigin-
 gen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn

© copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Tien jaar na 9/11: een balans

9/11-commercie draait op volle toeren, lazten we in de krant. De herdenking van de tiende verjaardag van de terreuraanslagen op de WTC-torens in New York en op het Pentagon in Washington doet blijkbaar de dollars rollen. Van T-shirts en petjes, over kitscherige posters van de Twin Towers, tot munten en flessen wijn: de souvenirwinkeltjes belevden hoogdagen. Wat een contrast met die fameuze dinsdag 11 september 2001 toen de vermeende westerse onaantastbaarheid in één klap onderuit werd gehaald. Als terroristen de machtigste natie ter wereld in haar hart konden treffen, wie was dan nog veilig?

De plotse confrontatie met onze kwetsbaarheid op een moment dat we dachten alles te kunnen plannen, beheersen en controleren, leidde tot een toenemend gevoel van onveiligheid. Dat was een belangrijke naschok van 9/11. Een andere was de globalisering van het terrorisme en, als reactie daarop, het begin van een wereldwijde oorlog tegen dezelfde terrorisme. Met hun coalitiepartners verdreven de Verenigde Staten de Taliban van de macht in Afghanistan, maakten ze een einde aan het regime van Saddam Hoessein in Irak en speurden ze tien jaar lang naar Osama bin Laden, die pas dit jaar in Pakistan werd gevonden en meteen gedood.

Voorts kunnen we niet ontkennen dat na 9/11 de spanningen tussen het Westen en de islam toenamen. In zowat het hele Midden-Oosten kregen de christenen het zwaar te verduren, ook in gebieden waar ze vroeger vreedzaam met moslims samenleefden. Kerken werden in brand gestoken, geregeld werden aanslagen gepleegd en wie niet wegtrekt, wordt met de dood bedreigd. Het enige motief is afkeer van de westerse hegemonie en het bezettingsleger. Het resultaat is een grootschalige exodus van christenen.

In het Westen deed de angst voor de islam de polarisatie toenemen. De integratie verliep al niet vlekkeloos en door de oorlogsretoriek na

9/11 kwam daar een portie islamhaat bovenop. Waar die verbinding tussen polarisatie en haat toe leidt, zagen we deze zomer in Noorwegen. Anders Behring Breivik waande zich een kruisvaarder in een heilige oorlog tegen de islam en schoot op het eiland Utøya 69 jongeren dood. Breivik putte zijn denkbeelden onder meer uit opruiende geschriften over de teloorgang van Europa door islamitische migranten.

Tot de voorspelde clash tussen de islam en het Westen is het na 9/11 evenwel niet gekomen. Bij de vorming van de internationale coalitie tegen de Taliban en het regime van Saddam Hoessein werd de grootste behoedzaamheid aan de dag gelegd om te voorkomen dat de Arabische wereld zich in blok tegen het Westen zou keren. Met succes. Ook Arabische landen streden tegen de Taliban en zagen in dat haat en wrok tegenover het Westen geen heilzame toekomst bieden. Alleen een islam die aan zelfkritiek doet en afrekent met de ontsporingen van het terrorisme, verdient internationaal respect. Hopelijk hebben de leiders van de Arabische lente dat begrepen.

Net zomin als de onheilsprofetie over de 'botsing der beschavingen' kwamen ook tal van andere voorspellingen niet uit. Er kwam geen Derde Wereldoorlog en de internationale beurzen stortten niet in. De aanslagen raakten misschien symbolisch het hart van Wall Street, maar pas jaren later bleken speculanten en ratingbureaus zoveel efficiënter dan de zelfmoordcommando's van al-Qaida om de Verenigde Staten op de knieën te krijgen. Ondertussen werden prestigieuze Europese bedrijven en instellingen door rijke Arabische en Aziatische eigenaars opgekocht.

Hoe dan ook, de geschiedenis raast voort zoals voorheen: niet rechtlijnig, maar grillig, schoksgewijs en onvoorspelbaar. Ook tien jaar na 11 september 2001 is nog altijd niet duidelijk wat de precieze impact ervan op de geschiedenis is. 9

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: KERK & leven, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Behoud of herbestemming

KERK & leven, 17 AUGUSTUS 2010

Ik las met veel belangstelling de bladzijde over de problematiek van de kerkgebouwen. Mag ik toch op een punt kritisch reageren?

KERK & leven schrijft over de hoge kosten van de kerkgebouwen voor de gemeenten alsof dat een vanzelfsprekendheid is. Dat klopt helemaal niet, integendeel. De parochiekerken kosten de gemeenschap jaarlijks minder dan een peulschil. Telkens ik de cijfers zie of hoor van Jean-François Husson, merk ik dat die kosten sinds de publicatie van mijn in 2002 uitgegeven boek *Het geld van de Kerk* (Davidsfonds, Leuven) niet zijn gestegen — minder dan één procent van de gemeentelijke uitgaven. Integendeel, ze zijn eerder dalend.

Ik dacht dat KERK & leven dit duidelijk mag zeggen, moet zeggen en zelfs moet blijven herhalen als een feitelijk gegeven, niet als een opinie.

Geert DELBEKE, Brugge

Strijd tegen armoede

KERK & leven, 17 AUGUSTUS 2010

In uw nummer van 17 augustus besteedde u aandacht aan het geweld, de droogte en de voedselcrisis in Somalië. „Ja, we moeten iets doen”, luidde de kop van het artikel.

Het is inderdaad wraakroepend en ongehoord dat er in deze wereld miljoenen mensen

omkomen door ontbering, honger en dorst en dat vele anderen niet eens over een deftige woon-gelegenheid beschikken.

Alle dagen die de Heer ons geeft, moeten we vaststellen dat er aan de ene kant met miljoenen wordt gesmeten en dat er aan de andere kant grote sommen geld worden verbrast. Kijken we maar naar sommige grote sportmanifestaties waar de winnaars op het podium met champagneflessen staan te schudden, door erdames worden gekust en ondertussen ook nog tal van miljoenen binnenrijven.

Ik beweer niet dat sportmannen hun boterham niet mogen verdienen, maar het lijkt me toch dat het de spuigaten uitloopt bij sommige wielerklassiekers, voetbalwedstrijden, tennisturnooin en autoraces. Waarom kan er van de vele miljoenen die daar worden weggegooid, niets aan de ontwikkelingslanden, waar mensen van honger en dorst omkomen, worden geschonken?

Stop de honger! Het kan toch niet dat moeders in deze tijd elke dag naar een beetje melk en brood op zoek moeten om hun kinderen in leven te houden.

„Jullie moeten hun te eten geven”, zei Jezus tot zijn leerlingen, wetende dat er slechts vijf broden en twee vissen waren (Matteüs 14, 16). Daarmee plaatste hij zijn leerlingen voor een groot vraagteken, want de menigte was bijzonder groot. En toch was er voldoende om iedereen te spijzigen: „Allemaal hadden ze volop te eten. Ze

haalden de brokken op die over waren, twaalf korven vol. Afgezien van vrouwen en kinderen waren het zo'n vijfduizend man die hadden gegeten” (Matteüs 14, 20-21).

„Jullie moeten hun te eten geven.” Dat moeten ook wij nu zeggen tegen allen die het geld weggooien waarmee brood en drank voor de armen zou kunnen worden gekocht. Op die manier confronteert Jezus ons dit keer niet met een vraagteken, maar met een uitroep. Wij hebben immers de middelen om de armoede wereldwijd te bannen.

Laten we dan ook niet doof blijven voor de noodkreten, of blind zijn voor wat er rondom ons gebeurt. Laten we daarentegen onze ogen openen voor het onrecht en ons de vraag stellen welke taak voor ons is weggelegd om de armoede uit de wereld te helpen.

Adolf GREGOIR, Kortrijk

Grootstad en criminaliteit

KERK & leven, 17 AUGUSTUS 2010

In uw bijdrage *Positieve kijk op de grootstad* laat u de socioloog Jan Hertogen aan het woord. Hij ontkracht daarbij het negatieve beeld van de Brusselse gemeenten. Wat hij zegt, vind ik echter bijzonder misleidend en gevaarlijk.

Het komt me voor dat Jan Hertogen daarvoor bekend staat. Hij is steeds juist, maar hij vergeet altijd wel iets. En dat is nogal dikwijls de dominante factor. Objectief is anders. Een voorbeeld: inzake de

aangroei van de moslims is niet het aantal migraties van belang, wel het verschil in geboortecijfer. De notities van Marcel van Nieuwenborgh in *Thee & Televisie* daarentegen zijn zeldzame juweeltjes van doorzicht en gedurfde objectiviteit.

W. CORNELIS, via e-mail

Kom nou...

KERK & leven, 24 AUGUSTUS 2010

Marcel van Nieuwenborgh is een man naar mijn hart, hij slaat telkens weer de spijker op de kop. Ik heb met hem te doen, want hij kan er niet onderuit om naar al die onzin op televisie te kijken! Maar in het nummer van 24 augustus toonde hij zich toch wel wat smalletjes met zijn bedenking bij de uitspraak van Caroline Gennez: „Het is niet omdat socialisten tegen armoede zijn, dat ze ook tegen rijkdom moeten zijn.” Hij schrijft: „Ik vermoed namelijk dat de meeste aanhangers van N-VA en andere hardwerkende liberale Vlamingen het met deze uitspraak grondig eens zullen zijn.” Kom nou, Marcel! De Groenen niet, denkt u? De VB'ers niet? Nee, u hebt de CD&V'ers in gedachte natuurlijk...

Uw redacteur Erik De Smet apprecieer ik ook best. Maar wat men nu echt met de kerk van Bossuit zinnens is, is mij nog steeds niet duidelijk. En dat de faculteit Godgeleerdheid van de K.U.Leuven niet minder katholiek wordt, dat geloof hij toch zelf niet zeker...

Jef ANDRIESEN, via e-mail